

Р Е Ш Е Н И Е

№ 522

гр. ***, 28 ноември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – ***, в публично заседание проведено на шести ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 280/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от И.К.П., домоуправител на етажна собственост в жилищен блок с адрес: гр.***, ул. ***, ***, ***, против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. *** на МКВП при МС, с което на етажната собственост е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на общите части на жилищния блок, засегнати от природно бедствие. С жалбата се иска отказът да бъде отменен, като неправилен, поради неспазване на установената форма и при наличие на съществени процесуални нарушения. По същество се иска въпросът да се реши като се отмени постановеният отказ и преписката се върне за ново разглеждане на органа при спазване на материалния закон и процесуалните правила.

Ответника по жалбата – Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си представител излага становище, че жалбата е недопустима, като подадена срещу акт, който не подлежи на обжалване, недопустима като просрочена, а в съдебно заседание пледира, че административният акт е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Административен съд ***, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, участник в административното производство и разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат права и интереси на етажната собственост, чийто управител има правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от 22.03.2013 г. –

датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-277-1 от 15.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно текста на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д -277 от 23.05.2012 г. до Кмета на община ***, жалбоподателя е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите по етажната собственост на ул. ***, ***, вх. ***, гр. ***.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община *** е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. Комисията е имала за задача да създаде организация по сформирание на екипи от експерти за извършване на оглед и оценка на вредите на засегнатите след земетресението на 22.05.2013 г. жилищни имоти на физически лица на територията на община ***, както и да изготви протоколи за оценка на вредите на правоимащите лица по чл. 26, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС, като предложи и начина за подпомагане на тези лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани вида и характера на вредите. Комисията е дала заключение, че сградата се нуждае от ремонтно възстановителни работи по общите части по покрива на жилищния блок, като нанесените щети от земетресението са оценени в размер на 2870 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто – да се откаже целево финансиране на група лица, съгласно приложение № 2, с допълнително изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за общи части на сгради с режим на етажна собственост, поради липса в Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС на разпоредби, които уреждат тези въпроси. Изложени са мотиви, че процедурите за управление, поддържане и ремонти на сгради етажна собственост са уредени подробно в ЗУЕС и не подлежат на подпомагане по този ред.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. *** МКВП при МС е отказала да предостави на етажната собственост възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на общите части, засегнати от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са изложени отделно от него и препращат към Закона за управление на етажната собственост.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати, чрез предоставяне на неотложна и възстановителна

помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица, се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6, а именно Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС. В този Правилник не съществуват разпоредби за отпускане на възстановителна помощ за общи части. Кръгът на лицата, имащи право на възстановителна помощ е уреден в чл. 26, ал. 2 от ПОДМКВП при МС и не включва етажната собственост.

Атакуваният акт, предмет на настоящото производство, е издаден от компетентен орган – МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът е в писмена форма и има необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. Макар и в конкретния случай комплекта от документи, с които е сезирана Комисията да не е бил пълен, съгласно изискванията на чл. 28, ал. 1 т. 1 и т. 3, Комисията е разгледала искането. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящият състав приема, че акта е издаден от компетентния държавен орган – действащ в случая, като административен орган, по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на АПК, при спазване на установената форма и без съществени нарушения на административно производствените правила. Не се споделят доводите в жалбата, че акта е немотивиран. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случаят препращат към ЗУЕС, така както е записано, представлява искане за възстановителна помощ за общи части, а в Правилника не е уредено предоставянето на възстановителна помощ в тези случаи. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото. Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда и като неоспорени от страните същите се ценят. Преценени в съвкупност и поотделно, обсъдените по-горе доводи и писмени доказателства, мотивират състава да приеме, че общите части, за които е поискана помощта не подлежат на подпомагане от МКВП при МС. Актът е постановен и в съответствие с материално правните разпоредби от Правилника или по-скоро отказа е постановен поради липса на правна уредба в Правилника.

Оспореният административен акт, като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие, както с приложимия материален закон, така и с неговите цели е

законосъобразен. Предвид всичко изложено по-горе и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящият състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед, на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

Страните не претендират разноски, поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд ***

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на И.К.П., домоуправител на етажна собственост в жилищна сграда, находяща се в гр. ***, ул. ***, ***, вх. Б, против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. *** на МКВП при МС, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на общите части на жилищен блок, засегнати от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия: